

να Ἀσίαν. αὕτη ἢ Ἐπαρχία ἐστάθη τὸ πάλαι πλεσιω-
τάτη, καὶ ὀνομαζομένη μετὰ τὸ διάσημον Βασίλειον τῶ Μιθριδά-
του. ὑπετάχθη εἰς τὰς Ῥωμαίους μετὰ πολὺν χρόνον αἰμά-
των αὐτῶν, καὶ τὰ ἔξῃς.

3. Ποταμὸς ἔχει αὕτη ἢ Ἐπαρχία εἰς μὲν τὸν Πόν-
τον, τὸν Παρθένιον, κοινῶς καλούμενον Παρθέρι, καὶ ὑπὸ
τῶν Τούρκων ἐξότι Δαλάπ. ἐκλήθη δὲ τῆς Ἀρτέμιδος,
τῆς περὶ αὐτὸν εἰς κυνήγια καταγινομένης, ἢ ἄλλως πως.
διαβαίνει εἰς τὸ σύνορον τῆς Παφλαγονίας, μεταξύ τῆς
Ἀμάσειδος, καὶ τῆς Τύου τῆς Πόδεω, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν
Εὐξείνιον Πόντον, ἐξέρχεται ἐκ τῆς Ὀλγασίδος ὄρεις. τὸν
Ἐλάτιον ποτ. κοινῶς Λίμνο, μεταξύ τῶ Ἰππίου ποτ. καὶ
τῆς Ἡρακλείας, εἰς τὸν Πόντον εἰσερχόμενον. τὸν Ἰπ-
πίαν, ὅστις καὶ Ἰππιος λέγεται, καὶ κοινῶς Αἰππο. ἀρ-
χεται ἐκ τῆς Ὀρμινίης ὄρεις, καὶ μεταξύ τῶ Ἐλάτι, ἢ Λύκου,
καὶ τῶ Σαγγαρίου πόν ποτ. τρέχων, εἰς τὸν αὐτὸν Πόντον
εἰσέρχεται. μετὰ τούτου τρέχει ὁ Σαγγάριος, κοινῶς Σα-
καριὰ λεγόμενος, ἐκ τῶν Δυδύμων ὄρων ἐξέρχόμενος. ἢ
κατὰ τὸν Στράβ. ἔχει τὰς πηγὰς κατὰ Σαγγάριον Κά-
μην, ἀφ' ἑκατὸν καὶ πενήκοντάπου σταδίων οὗτος πεισιγεν-
τος. διέρχεται διὰ τῆς Φρυγίας τῆς λεγομένης Ἐπικτήτης,
καὶ διὰ τῆς Βιθυνίας, ἀπέχων τῆς Νικομηδίας σταδίων 300.
εἰς αὐτὸν εἰσβάλλει καὶ ὁ Γάλλος ποτ. ἐκ Μίδρων τὰς ἀρ-
χὰς ἔχων τῆς ἐφ' Ἐλλησπόντου Φρυγίας, δι' αὐτῶ ἐν τοῦ
Σαγγαρίου ποτ. ὅστις μεταξύ τῶ Κάλπα ποτ. ἢ τῶν Χη-
λῶν, καὶ τῶ Ἰππίου, εἰσέρχεται εἰς τὸν Πόντον, χωρεῖ-
ζεται ὁ Πόντος τῆς Βιθυνίας, ὡς εἴρηται. τῆς δὲ Βιθυ-
νίας ποταμοὶ εἶναι ἕτοι. μετὰ τὸν Σαγγάριον ὁ Κάλπας,
εἶτα ὁ Ψίλλης, ἔπειτα ὁ Ἀρταίνης. μετὰ τούτον ὁ Ρίβας,
οἱ τινες δὲ εἶναι τὸσον ἀκροί. ὀνομαστότερος δὲ τούτων εἶ-
ναι ὁ Ἀσκαίος, ὅστις ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἀκσκι λέγεται,
ὅστις διὰ τῆς Ἀσκαίας Λίμνης διέρχόμενος, εἰσβάλλει εἰς
τὸν Ἀσκαλίον Κόλπον τῆς Προποντίδος. ὅρη δὲ ὀνομαστά
ταύ-

ταύτης εἶναι τὸ Ὀρμινίον, ὅπερ καὶ Ἰππιον καλεῖται, καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐρμενταίγ. καὶ ὁ Μύσιος Ὀλυμπος, πλησίον τῆς Πύσης ἐγειρόμενος, ὅστις ὑπὸ τῶν Τούρκων λέγεται Κεσκινταίγ.

4. Τὰ Ἔθνη, ὅπερ ἑκατοῖκον τοπάλαι ἔτερον τὸν τόπον, ἦσαν οἱ Χαλκηδόνιοι, οἱ τινες ἑκατοῖκον τὸ παραθαλάσιον, ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Πόντος, μέχρι τῆς Ἰππίου ποταμ. οἱ Μαρνανδικοί, οἱ τινες ἑκατοῖκον τὴν παραθαλασίαν τῆς Εὐξείνης Πόντος, ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας πόλεως, μέχρι Κυτώρα τῆς πόλεως, ἣτις τίθεται πέρας τῆς Πόντος Ἐπαρχίας. εἰς τὴν Χώραν αὐτῶν λέγουσιν οἱ Ποιηταὶ τὸν Ἡρακλῆν γὰρ ἐφόδισε τὸν Κέρβερον κύνα, ὅπερ ἐξέρνα τὸ φαρμάκι, μὲν τὸ ὅποιον ἐβλαπτε τὴν γῆν αὐτῶν. ὑποκάτω τῆς Ὀρμινίης ὄρεος ἑκατοῖκον οἱ Καύκαρες, οἱ τινες πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ὠνομάζοντο ἔτις, ὕστερον ἐκλήθησαν Ἐνετοί, ἀπὸ Ἐνέτης πόλεως τῶν Παφλαγῶν. ἄνω τῶν Χαλκηδονίων παρατείνει ἡ Τιμωνίτης Χώρα. καὶ ὑποκάτω ταύτης ἡ Βογδομαΐτις, εἰς τὴν ὁποίαν πρὸς ἀνατολὰς ἑκατοῖκον οἱ Ζυγίανοι. συνορίται μὲν τοὺς Βιδυνῆς ἦσαν οἱ Τολισοβῶγιοι, τῶν ὁποίων Φρέμα ἦσαν Βέβλιον, καὶ Τοπήιον. ἄνω τὸ μὲν ἦτον Βασίλειον τῆς Διχοταύρας, τὸ δὲ Γαζοφυλάκιον.

5. Πόλεις τέτων τῶν Ἐπαρχιῶν ἦσαν καὶ εἶναι, τῆς μὲν Πόντος παραθαλάσσιαι. Κυτῶρον, κοινῶς Κύτρο. ἐκλήθη ἀπὸ Κυτώρα τῆς Φρίξου παιδός. ὑπὸ τῆς Ἐυνοφώντος καλεῖται Κοτύωρα, ὑπὸ τῆς Πτολ. Κυτήωρον, μεταξύ τῆς Καράμβεως ἄκρας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Ἀμάσειδος πρὸς δυσμῶς. εἰς αὐτὸ φύεται πλείστη καὶ ἀρίστη πύξος. Κράμνα; κοινῶς Κόμνα; Κώμη ποτὶ. ἀντικρὺ ταύτης εἰς τὴν θάλασσαν εἶναι οἱ Ἐρίθιοι, ἢ καὶ Ἐρίθεμοι δύο Σκόπελοι, ἀπὸ τῆς χροῆς κληθέντες. Ἀμασεις πόλις Ἐλλωίς, πρότερον καλεμένη Σήφαιος, ὕστερον ἐκλήθη ἔτις, ἀπὸ τῆς Ἀμάσειδος τῆς γυναικὸς Διορυσίου τοῦ τυράννου τῆς

Ἡρακλείας, θυγατρός δὲ Ὀξυάρου τῆς Δαρείας ἀδελ-
 φῆς, τῆς καταπολεμηθείσης ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου. σιωπηρῶς
 αὐτῆς ἢ Ἀμασεις ἐκ πῶν πέριξ πόλεων, τῆς Τίης, Κυπώ-
 ρου, Κρώμνης, καὶ Σισάμου. ἐσάθη ποτὲ καὶ Μητρόπολις.
 ἀπέχει τῆς Ἡρακλείας πρὸς ἀνατολὰς μίλια 68. μετὰ
 τὸν Παρθύιον ποτ. ἦτον Τίος πόλισμα, ἣτις καὶ Τίειον
 ἐκαλεῖτο, ἀποικος τῶν Μιλησίων, κτισθεῖσα ὑπὸ Μιλη-
 σίαις τινός κατὰ τὸν Στέφ. Ἐπισκοπῆ ποτὲ τῆς Ποντοπρα-
 κλείας. μετὰ τὴν ταύτης, καὶ τοῦ Παρθύιος ποτ. τρέχει
 σμικρὸς ποταμὸς Βιλλαῖος καλέμενος. Ψύλλα, καὶ Ψύλ-
 λιον, ἐμπόριον ποτὲ λέγεται τανυῶ Ἀγγουλα. εἶτα αἱ
 Κρυνίδαί, ἔπειτα Σαυδαράκη, Διμῶ μικρός· καὶ μετὰ τῆ-
 σον τρέχει ὁ Ὀξείας σμικρὸς ποταμ. καὶ μετὰ τῆς, καὶ
 τῆς Ἡρακλείας, παρεμπίπτουσιν εἰς αἱ τόποι. τὸ Νυμφ-
 φαῖον, εἶτα οἱ Τυωδαίαι, ἔπειτα τὸ Προσίδαιον, μετὰ
 πειτα τὸ Μητρώον, καὶ μετὰ τῆτο ἢ Ἡράκλεια. αὐτῆς ἐκ-
 τίθη ὑπὸ τῆς Ἡρακλείας, ἢ κατὰ ἄλλας ὑπὲρ πῶν Μιλη-
 σίων, ἐγγὺς τῆς Αἰγυαλῆ τῆς Πόντου, ὅθεν καὶ Ποντοπρά-
 κλεια κοινῶς λέγεται, καὶ ὑπὸ πῶν Τέρκων Ποντεράκ. ἢ
 Μητρόπολις τῶν Μαρηανδίων, ἀποικος τῶν Μεγαρέων,
 καὶ πρῶτῳ ἔσσα ποτὲ πόλις τῆς Πόντου. τῆς Πόντου δὲ μετρεῖ-
 ται αὐτῆς, ὅτι πρὸ τῶν Ῥωμαίων, ὤρισεν Εὐπάτωρ ὁ
 Βασιλεὺς ἀπὸ τῆς Κολχίδος, μέχρι ταύτης. ἀπ' αὐτῆς
 δὲ τὰ περαιτέρω, οἱ τῶν Βιθυνῶν Βασιλεῖς. οἰσάντες
 δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ταύτας τὰς Ἐπαρχίας, ἐφύλαξαν εἰς αὐ-
 τὰς τὰς αὐτὰς ὄρας. ἀπέχει τοῦ Θρακίαι Βοσπόρου μίλια
 200. πρὸς ἀνατολὰς, κατὰ τὸν Πλίνιον, καὶ τοῦ Σαγ-
 γαίης ποταμ. 62. ἢ κατ' ἄλλας, ἐκείνου μὲν 120., τού-
 τε δὲ 40. πλησίον ταύτης τρέχει ὁ Ἀχέρων ποταμ. καὶ εἶ-
 ναι καὶ τὸ Ἀχερῆσιον ἄκρον, ἀφ' ἧς ἡ ὁδὸς ἐπὶ τῆς Ἄδου
 εἶναι καταβατὴ, κατὰ τὰς Ποιητὰς, καὶ τὰ ἔξῃς. περὶ αὐ-
 τῶν εἶναι καὶ θερμὰ ὕδατα, τὰ ὅποια Ἡράκλεια Λετρά
 καλεῖται, ἀναδοσθεῖται χάριν τῆς κόπης τῆς Ἡρακλείας, ὡς
 πόλις

πὸ τῆ Ἡραΐας, ἢ ὑπὸ τῆς Ἀθινῶς. πρόκειται τῆς παραλίας ταύτης ἡ Θωιά Νῆσος. πόρρω τῆς Ἡρακλείας μίλια $2\frac{1}{2}$. τρέχει ὁ Ἐλάτης ποτ. ὃν καὶ Λύκον καλεῖσι. καὶ μεταξὺ τῆς, καὶ τῆ Σαγγαίης ποτ. ἦσαν ἐμπόρια, Κάλις, εἶτα Ἐλαιον, ἔπειτα Δίλλυον. μετὰ τὸτο εἰσβάλλει ὁ Ὑππιος ποτ. καὶ μετὰ τῆτον ὁ Σαγγάειος, ὅσις εἶναι τὸ πέρασ τῆ Πόντου, ὡς εἴρηται.

6. Τῆς δὲ Βιθυνίας μετροῦνται κατὰ τὸν ἐπόμενον Αἰγιαλόν, αἱ Χηλαί, Χηλή κοινῶς λεγόμεναι, Καμόπολις τανυῶ. εἶτα εἶναι λιμενεὲς μικροὶ ἡ Ρόη, ὁ λιμὴν τῆς Κάλπης, ἔπειτα ὁ Ψίλλις ποτ. μετὰ τῆτον ἡ Ἀρτάκη, Χωεῖον ἦτον καὶ Φρέιον, Κάρπη τανυῶ καλέμενον. εἶτα εἶναι ἡ Μέλαινα ἄκρα, ἣτις καὶ Βιθυνία λέγεται, καὶ κοινῶς Κάβο Χήλη. μετὰ τὸτο τρέχει ὁ Ρίβας ποταμὸς. εἶτα δέσκονται οἱ Φάροι, ἣτοι τὰ Φανάεια. τὸ μὲν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τὸ δὲ τῇ Δύσει. Εἰς τὸ ἀνωθεν ἄκρον, ἦτον ποτὲ τὸ Ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τὸ Ἀργυρῆν Φρέιον. Εἰς τὸ σῶμα τῆ Πόντου, ἦτον τὸ Ἱερόν τῆ Οὐραίου Διός, ὅπερ τῶρα εἶναι τὰ παλαιὰ Κασέλλια, εἴα τὸ ἄλλο ἀντικείμενον. τὸ ἐν τῇ ἀνατολῇ καλεῖται ὑπὸ πῶν Τέρκων Ἱερός Καλεσί. ἀνεκαινίσθησαν ὑπὸ πῶν Τέρκων αὐτὰ τὰ Κασέλλια, ἀπὸ ὀλίγων ἐτῶν, ὅταν οἱ Ῥεῶσι ἐληλάθησαν τὸ Νεοχώρι. μετὰ ταῦτα, εἰς τὸν Βόσπορον ἐκτίθησαν ὑπὸ τῶν Τέρκων τὰ ἄλλα Κασέλλια, Βογαῆζ, Ἰσαρί, καὶ Ἐχι Ἰσαρί ὑπ' αὐτῶν λεγόμενα. ἐν τῇ αὐτῇ Πόντω, εἰς μακρὰν πῶν Χηλῶν, κεῖται ἡ Βιθυνία νῆσος, ἣτις καὶ Δαφνεσία, καὶ Ἀπολλωνία κατὰ τὸν Πλίνιον λέγεται. μεταξὺ πῶν ἀνωθεν Φρείων τὰ Βοσπόρος, τὰ Ἱερός Καλεσί, καὶ τὰ Φρείης τῆς ἀνατολῆς, δέσκατο ἡ Μεγαλοκαρύα, ἢ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων ὁ Ναός. ὁμοίως μεταξὺ τῆ Φρείης, καὶ τῆ Σκάται, τὸ Χρυσοκέραμα, τὸ Μοκασήριον πῶν Ἀκοιμήτων, ἢ Σταύρωσις, ἢ Σταυρός, ὀνομασθεῖς ὑπὸ τὸν Σταυρόν, ὅπου ἔστησαν ἐκεῖ ὁ Μέγας

Κωνσταντῖνος. καλεῖται παλαιῶν Τζιγγέλ Κιοῖ, ἢ ἄλλω.
 7. Χρυσέπολις, κοινῶς λεγομένη Σκίταει, Κώμη πο-
 τὲ, καὶ Ἐπίνειον τῆς Χαλκιδόνος, παλαιῶν πόλις μεγά-
 λη, πλῆθος ἀνθρώπων ἔχουσα. ἐκλήθη Χρυσέπολις ἀ-
 πό Χρυσὸς τῆ Παιδός τῆς Χρυσήδος, καὶ τῆ Ἀγαμέμνονος.
 ἢ ὅτι εἰς τὸν καιρὸν τῆς Αὐτοκρατορίας τῶν Περσῶν, εἰς
 αὐτῷ ἐσύναζον οἱ Πέρσαι τὸν χρυσὸν ἐκ τῶν λοιπῶν
 πόλεων. Ἡ ὅτι κατὰ τὸν Σωκράτην βιβλ. ζ. τῆς Ἐκκλ.
 ἴσορ. κεφ. κέ. ὁ Ἀλκιβιάδης ὑποτειχίσας αὐτῷ, δεκα-
 τάλπειον ἐν αὐτῇ κατέστησε. τὰς γὰρ δεκάτας ἐν αὐτῇ
 παρείχον οἱ ὑπὸ τῆ Πόντε πλείοντες. ὕστερον δὲ ἐκλήθη
 Σκίταει, ὅτι ἐκεῖ κατεσκόδαζον, καὶ ἐπώλεον τὰ σκευά-
 ρια, ἢ ἄλλως πως. μετὰ ταῦτῳ φαίνονται τὰ ἔχνη τῆς
 Χαλκιδόνος, ἢ ὅποια ἦτον πόλις ἀρχαιοτάτη, κτισθεῖσα
 ὑπὸ τῶν Μεγαρέων, μετὰ τῷ Ρώμῳ ἐπὶ 148., ἀντι-
 κρὺ τῆ Βυζαντίου ἐυρισκομένη, τετιμημένη εἰς θρόνον Μη-
 τροπολίτε. διάσημος ἔγινε μετὰ τῷ ἐν αὐτῇ συμαχθεῖσαν
 τετάρτην Σύνοδον, κατὰ τῆ Εὐτυχῆς, καὶ Διοσκόρου τῶν Φαν-
 τασιασῶν, εἰς τὸν καιρὸν Μαρκανῶ τῆ Βασιλέως, ἐν ἔτει
 451., ἢ κατ' ἄλλως 507. εἰς αὐτῷ ἦσαν Πατέρες 630.
 ἐλέγετο ἡ Χαλκιδῶν, καὶ πόλις Τυφλῶν, καὶ τὰ ἔξῃς. πα-
 λαιῶν κατήντησεν εἰς Κώμῳ, λεγομένην ὑπὸ τῶν Τέρκων
 Καδδὶ Κιοῖ. Ἀνωθεν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν Χαλκιδονικὴν
 Χώραν εἶναι κρήνη, Ἀζαριτία λεγομένη, ἢ ὅποια τρέφει
 Κροκοδείλους μικροὺς, καὶ τὸν Στράβ. καὶ ἐγγὺς αὐτῆς εἶναι
 τόπος Εὐτρόπιος λεγόμενος, ὅπερ ἐφορέθη Μαυρήκιος ὁ
 Αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῆ Φωκῆ, καὶ εἰς τὸ προάγειον ταύτης,
 Δρύς τόπος, Ῥαφιαῶν κοινῶς κατὰ τὸν Κεδεινόν. μετὰ
 τῷ Χαλκιδῶνα πρὸς Νότον κεῖται ὁ Φάρος, ἢτοι τὸ Φα-
 νάει. εἶτα εἶναι Κώμαι Μαλτεπές, Τυζλες. Φιλοκρήνη
 πολίχνιον ποτὲ παράλιον. Ἀκείτας ἄκρα, κοινῶς Κά-
 βο Ἀκείτα, τὸ ὅποιον καλεῖται καὶ Μέλαινα ἄκρα κατὰ
 τὸν Ὀρφέα. Ταράειον Πολύχνιον ποτὲ, ὅπερ λέγεται καὶ
 Ἄει.

καὶ Ἀετζιον, κοινῶς Ἀετζιῆ, καὶ ὑπὸ πῶν Τέρκων Δάρ-
 τζια. Εἶτα ἀρχεται ὁ Ἀσακηνὸς Κόλπος, μετὰ τῷ Ἐ-
 παρχίᾳ τῆς Χαλκηδόνος, μέρος ὧν τῆς Προποντίδος, τὴν
 ὀνομασίαν λαβὼν ἀπὸ τῆς Ἀσάκας πόλεως, ἡ ὁποία ἦτον
 κτίσμα Μεγαρέων, καὶ Ἀθηναίων, κληθεῖσα ἀπὸ τίνος γεν-
 ναίης καὶ μεγαλόφρονος Ἀσακῆ τῷ κλήσιν, εἰὸς ὄντος πῶν
 λεγομένων σαρτῶν καὶ γηγενῶν, τῶν ἐν Θήβαις ἀπογόνων.
 Ἐκατοίκησαν εἰς τῷ Ἀσακὸν ἀποικοὶ τῶν Μεγαρέων τῆ
 ιζ'. Ὀλυμπιάδι. τῷ ἐκρήμισεν ὁ Λυσίμαχος, τὸς δὲ
 οἰκίτερας ταύτης, μετέφερον εἰς τῷ Νικομηδείαν. ἀπέχει
 τῆς Νικομηδείας πρὸς τῷ Θερινῷ Δύσιν, μίλια 15.
 λέγεται ἀκόμη ἔτιος ὁ Κόλπος καὶ Κυανὸς, καὶ κοινῶς Κόλ-
 φος τῆς Νικομηδείας. Ὀλβία, πόλις ποτὲ μεταξὺ τῆς
 Ἀσάκας, καὶ Νικομηδείας, λέγεται κοινῶς Βερλιά. Νικο-
 μῆδεια, ὑπὸ πῶν Τέρκων καλεῖται Ἰσμίτ. ἐκλήθη ἀπὸ
 Νικομηδῆος, τῆ Ζήλα παιδὸς, ἐπισημοτάτου Βασιλέως,
 τῆ κτίσαντος αὐτῷ, πόλις παλαιά, καὶ ἰχυρὰ τοπάλαι,
 ἡ ὁποία ἐβάφη μετὰ τὸ αἷμα πολλῶν Μαρτύρων ὑπὲρ Χρι-
 στοῦ φονδύθων, πετιμημένη εἰς θρόνον Μητροπολίτε. Εἰς
 αὐτῷ ἔλαβε τὸ βάπτισμα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καὶ εἰς
 αὐτῷ, ἢ εἰς τῷ Ἀσακὸν ἀπέθανεν, ἐν ἔτει 337. Τὰ
 τεῖχη ταύτης εἶναι κρημισμένα. ἀπέχει τῆς Κωνσταντι-
 νόπολεως μίλια, 80. τῆς δὲ Νικαίας 44. αὐτῷ τῆς Νικομη-
 δείας εἶναι ὄρος καλέμενον ὑπὸ τῶν Τέρκων Τζλιδαγ,
 εἰς τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ὕδωρ ἰαματικὸν τῶν ἐν ἀνθρώ-
 ποις λιθιάσεων. ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς Νικομηδείας, πλη-
 σίον τῆς Χωρῆς αὐτῆς Μιχαλίτζι εἶναι λίμνη μεγάλη αὐτῆς,
 ἐξ ἧς χύνεται ποταμὸς εἰς τὸν Σαγγάριον ποτ. Ἐλένη, καὶ
 Ἐλεπόλις, πόλις ποτὲ μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν
 Νικομηδείας Μητροπολίτῳ, εἰς τῷ αὐτῷ ἄκρῳ τῆς
 Προποντίδος, πλησίον πῶν ἐκβολῶν τῆ Δράκοντος ποτ.,
 κληθεῖσα ἔτιος ὑπὸ τῆ Μεγάλου Κωνσταντῖνος εἰς τιμῆν
 τῆς Μητρὸς αὐτῆς Ἐλένης. ἔπεται Ἀκρωτήριον τὸ κοι-
 νῶς

τῶς λεγόμενον Κάβο Γλώσσα. εἶτα οἱ Μῆλοι, ἄκρα, καὶ
 λιμὴν. καὶ μετὰ τούτων, ἕτερος λιμὴν, Ἅγιος Γρηγόριος λε-
 γόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Τέρκων Κόντζα. Συνέχεται μετὰ τῶ-
 ντον τὸν Κόλπον, καὶ ἄλλως, ὅσις μᾶλλον πρὸς ἀνατολὰς εἰ-
 σέρχεται, καὶ καλεῖται κοινῶς Κόλφος τῆς Πρῆσης. μετὰ
 τὸν Διμένα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου εἶναι Ἀρμενλί Πόρτο,
 Τέζλα Πόρτο, Μποσμπέρνι Κάβο, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ
 Ποσειδίου Ἀκρωτήριον, καλούμενον ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Κά-
 βο Φαγονάρε. εἶτα εἶναι αἱ ἐκβολαὶ τῆς Ἀσκανίης ποταμοῦ
 καὶ ἡ Ἀσκανία λίμνη. ἔπειτα ἡ Κῖος, κοινῶς Κιό, καὶ
 ὑπὸ τῶν Τέρκων Τζομλέκ. ἐκλήθη ἐκ τῆς Κίης ἐνός τῶν
 Ἀργοναυτῶν, ἐπανελθόντος ἐκεῖ, καὶ κτίσαντος αὐτῷ,
 τῷ ὁποῖαν καὶ Κίερον καλεῖται τινὲς τῶν ἀρχαίων. τῷ ἐ-
 κρήμισεν ὁ Φίλιππος ὁ υἱὸς τοῦ Δημητρίου, καὶ πατὴρ τοῦ
 Περσέως, ἔσαν τότε τῶν Ἡρακλεωτῶν. εἶτα τῷ ἔδωκε
 Πρῆσιαν τῆς Βασιλείας τῶν Βιθυνῶν. ὁμοίως καὶ τῷ Μυρ-
 λείαν, πόλιν πλησιόχωρον αὐτῇ ἔσαν, ὡσὺν ὅτι τὸν ἐ-
 βούθησε καὶ τὰς ἐπέχε. λαβὼν δὲ ταύτας ὁ Πρῆσιος ἀ-
 νηκοδόμησε, καὶ τῷ μὲν Κίον, ἀφ' αὐτῆς ὠνόμασε Πρῆσι-
 ἀδα, τῷ δὲ Μυρλείαν μετὰ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς τῆς Ἀπά-
 μειας, μετ' ὅλον ὅπερ τῶρα τὰ παλαιὰ ὀνόματα αὐτῶν σφί-
 ζονται. ἡ Κῖος εἶναι κατοικημένη, τὰ τεῖχη αὐτῆς εἶναι
 κρημισμένα. ἑσπεριότερον εἶχε θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν
 Νικαίας Μητροπολίτην. μετὰ τῷ Κίον εἶναι τὸ Δασκυ-
 λειον, κοινῶς Δασκέλι. εἶτα ἡ Μυρλεία, Μυρλεία κοι-
 νῶς, καὶ Μυρτεία κρημισμένη καὶ ἔρημος. αὐτὴ ἐκτίθη ὑπὸ
 τοῦ Κολοφωνίου εἰς τὸν Αἰγιαλόν, μεταξύ τῆς Δασκυλείας,
 καὶ τοῦ ἐκβολῶν τῆς Ρυδακῆ ποταμοῦ. μετ' ὅλον ποτὲ Ἐπι-
 σκόπου ὑπὸ τὸν Κυζίκου Μητροπολίτην. ταύτης τῆς Πρῆ-
 σιάδος ὑπέρεται τὸ Ἀργαθῶνιον ὄρος, ὅπερ αἱ Νύμφαι
 τῶν Ἰλλίων ἤρπαξαν, ἐξελθόντες τῆς Ἀργῆς, διὰ τὰ φέ-
 ρει νερόν, καθὼς μυθολογεῖται. Ἐλεγμοὶ Κῶμη τανυῶ,
 ποτὲ δὲ πόλις. εἶτα Νικόπολις, κοινῶς τανυῶ λεγομένη
 Μεν-

Μαντανιά, ἀπέχουσα τῆς Πρέσης 20. μίλια, τῆς δὲ Νικαίας ὀλιγαίτερον. Ἀγείλιον, κοινῶς Τείγλια, πόλις ποτὲ. Δασκύλειον, ἢ Δάσκυλος, κοινῶς Δασκέλις, πόλις ποτὲ μεθ' ἑρόνον. Ἐπισκόπη ὑπὸ τὸν Ἀπαμείας Μητροπολίτιν, ἀπ' αὐτῆς ἐκαλεῖτο ἢ ἡ Δασκυλίτις λίμνη, ἢ τις ἢ Ἀφνίτις ἐλέγετο. ὑπέρκεινται δὲ ταύτης ἄλλαι δύο λίμναι μεγάλαι, ἢ Ἀπολλωνιάτις, ἢ ἡ Μιλητοπολίτις, ἢ ὅποια πρόσκειται εἰς τὴν Μιλητόπολιν, καὶ τελευταῖον αἱ Ἐκβολαὶ τῶ Ῥουδακῆ ποταμῶ, ὅσις κοινῶς λέγεται τὸ ποτάμι τῶ Μιχαλίτζι, ὑπὸ τῆς Μιχαλίτζι Κωμοπόλεως, ὅπως δὲ εἴσκεται ἀπὸ τῶ Ἐκβολῶν αὐτῆ, ὁδὸν ἡμισείας ἢ μέρους πλείους, ἢ ἕτος ὁ Ῥηθεῖς Ῥουδακὸς ποταμὸς, ὅσις ἢ Λύκος λέγεται, τίθεται πέρας τῆς Βιθυνίας, ἢ ἀρχὴ τῆς ἐλάσσονος Μυσίας.

8. Μεσόγειοι πόλεις τούτων τῶν Ἐπαρχιῶν, τῶ Πόντε ἢ Βιθυνίας, μετροῦνται αὐταὶ κατὰ τὸν Πτολεμαῖον, τῶ ὅποιον τὴν τάξιν αὐτῶν, ἢ τὴν ἀπαείθμισον φυλάττοντες ἢ ἡμεῖς ἐνταῦθα, ἀρχόμεθα ἐκ τῆς Διβύσσης, ἢ ἄσπερ ἢ αὐτός. Δίβυσσα, κοινῶς Γεβισέ, πόλις ποτὲ, τανυῦ Κωμόπολις, πλησίον τῆς Φιλοκρίωνος, μεταξὺ τῆς Χαλκηδόνος, ἀποθῆν 36. μίλια, καὶ τῆς Νικομηδείας 25. πλησίον ταύτης τρέχει ὁ Διβυασὸς ποταμὸς. εἰς αὐτὴν ἐτάφη ὁ Ἀννίβας, ὁ ὅποιος φυγὼν ἐκ τῆς Διβύσης, διὰ τὰ μὲν ἄποθαῖν εἰς αὐτὴν, κατὰ τὸν χρῆσμον τοῦ Κακοδαίμονος εἰπόντος, Δίβυσσα κρύφει βῶλος Ἀννίβα δέμας, κατὰ τὸν Ἀππιανὸν ἐν τοῖς Συρ. ἤλθετο ἐδῶ, ἢ ἐτελεύτησεν. Ἐρίβοια, πόλις ποτὲ μετὰ τὴν Δίβυσσα. Κάλλικα, Παταεῖον, κοινῶς κατὰ τὸν Μολέτιον Πολμόν. Πρέσα παρὰ τῶ Ἰππία ποταμῶ, κοινῶς Μπαρέκ, ἀπέχουσα τῆς πρὸς τῶ Ὀλύμπῳ Πρέσης πρὸς Βορῆαν 60. μίλια, τῶν δὲ ἐκβολῶν τῶ Ἰππία ποτ. 15. Δεδαύκων, Πρωτόμακρα, Κλαυδιέπολις, ἢ τις ἢ Βιθυνίον ἐλέγετο, ἢ Κιθωίς, πόλις Μεσόγειος τῶ Πόντε, πρὸς τὸν Ἐλάτιον

την ποτ. Θρόνον ποτὲ Μητροπολίτε ἔχουσα. ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἦτον Ἀντίνοος, τὸν ὁποῖον ἀγαπήσας ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸς, συνώκισεν εἰς τιμὴν αὐτῆ, καὶ πόλιν ἐν αὐτῇ τῇ Αἰγύπτῳ. τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὴ νῦν εἶναι ἢ νυνὶ Κασαμώνη, ἢτοι ἢ Κασάμπολις. πλησίον ταύτης εἶναι ἢ Σάλωνος Χώρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἢ Σαλώνια πόλις. Φλαυιούπολις, ἣτις καὶ Κράτεια ἐλέγετο, Θρόνον Ἐπισκόπου ποτὲ ἔχουσα, ὑπὸ τὸν Κλαυδιόπολεως. δέσκεται εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, τὸ ὁποῖον Ὀνοριάς ἐκαλεῖτο. Τίμαια, Κλειταί, Λαταίεια: καὶ μετὰ ταύτων εἶναι ἢ Νίκαια, κοινῶς ὑπὸ πῶν Τέρκων Ἰσνίκ, Μητρόπολις ποτὲ τῆς Βιθυνίας, πρὸς τὴν Ἀσκαρλίαν Δίμνην κειμένη. αὐτὴ ἐκαλεῖτο Ἀντιγονία, ὅπου Ἀντιγόνος τῷ υἱῷ τῷ Φιλίππῳ, Ἐλικόρη, καὶ Ὀλβία κατὰ τὸν Στέφ., ὕστερον δὲ ἐκλήθη Νίκαια ὑπὸ τῷ Λυσιμάχῳ, εἰς τιμὴν τῆς γυναικὸς τῆς Νικαίας, τῆς θυγατρὸς τῷ Ἀντιπάτρῳ, ἢ ἄλλως πως. ἐτειχίσθη ὑπὸ Τραϊανῶν, καὶ Ἀντωνίων πῶν Αὐτοκρατόρων. ἐτιμήθη εἰς Θρόνον Μητροπολίτε. διάσημος γέγονε διὰ τῆς συγροτηθείσης ἐν αὐτῇ πρώτης Οἰκουμένης Συνοδῆ, τῇ προτροπῇ καὶ προσαγῇ τῷ Μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ κατὰ τῷ Ἀρείῳ τῷ εἰπόντος κτίσμα τὸν Υἱὸν τῷ Θεῷ, καὶ ἑτεροδόσιον, αὐτῷ ἔκκυρώθη ὑπ' αὐτῆς τὸ ὁμοῖσιον, καὶ τὰ ἐξῆς, ἐν ἔτει ὅπου Χρυσῷ 325. εἰς τὴν ὁποίαν Σύνοδον ἦσαν Πατέρες 318. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἔγινε καὶ ἡ ζ'. Σύνοδος κατὰ πῶν Εἰκονομάχων, ἐν ἣ ἦσαν Πατέρες 350., εἰς τὸν καιρὸν Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς Μητρὸς αὐτῆ, ἐν ἔτει 796., καὶ ἐδογματίσθη τὰς Εἰκονικὰς Ἀνατυπώσεις χετικῶς ἀσπάζεσθαι. εἰς αὐτὴν τὴν Νίκαιαν γελάσας ἀμέτρως Νικαίης Φιλισίων ὁ Κωμικός, ἀφνειδίως ἀπέθανεν. αὐτὴν τὴν πόλιν ἐχάρισεν εἰς τὸν Σελτὴν Σελεῖμνῷ, ὁ Βελφετόχ, ὁ Σάχ τῆς Περσίας, ὅσις τότε τὴν ὤριζε. τῆς Ἀσκαρλίης Δίμνης τὸ ὕδωρ ἔπω νιτρῶδες ἐστὶ, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην ὡς

ὡς ἔδενός ἑτέρου ρύματος προσδεῖσθαι, εἰς τὴν πλῆσιν
 δηλαδή· περὶ αὐτῷ φέρεται Πεδίον μέγα, καὶ εὐδαιμον,
 ἀλλ' ἔστι τὸ σῶτον ὑγιεινὸν ἐν τῷ θέρει· πλησίον τῆς Ἀσκα-
 νίας Λίμνης εἶναι τόπος, λεγόμενος τοπάλαι Μυθέπα-
 λης· ἡ Νίκαια ἀπέχει τῆς Νικομηδείας πρὸς βορρῆαν μί-
 λια 44· τῆς δὲ Πρῆσσης πρὸς Εὐρον 25· ὀλίγον ἀνωθεν
 τῆς Ἀσκακίας Λίμνης, εἰς τὸ σύνορον τῆς Βιθυνίας, ἡ-
 τὸν μικρὸν Φρέμιον, Ὀτροία λεγόμενον· Καισάρεια ἡ
 καὶ Συμυράλεια, κοινῶς Κίττε, πόλις ἔχουσα ποτὲ καὶ θρό-
 νον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Νικομηδείας Μητροπολίτην· Πρῆ-
 σα ἡ πρὸς τῷ Ὀλύμπῳ, καλεσμένη ἔτι, πρὸς διαφορὰν
 τῆς ἄλλων Πρῆσων· ἐκτίθη αὕτη εἰς τὴν Ἰπώρειαν τῆς
 Ὀλύμπου ὄρους, ὑπὸ τῷ Βασιλέως Πρῆσσία, τῷ πολεμί-
 σαντος μετὰ τὸν Κροῖσθον, ὅστις εἶχε ἔτι Μονόδοντα, μὴ
 ἔχοντα δηλαδή τῆς ἑδόντας αὐτῷ διηρημένους, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ
 τῶν ἀνθρώπων· αὕτη ἡ πόλις καλεῖται καὶ Πρῆσσίας, με-
 γάλῃ καὶ περὶ πύσος καὶ τὸ πάλαι καὶ ταυῦ, πλῆθος ἀνθρώ-
 πων ἔχουσα, καὶ θρόνον Μητροπολίτου· εἶχε δὲ καὶ θρόνον
 Βασιλικὸν οὐ μόνον τῶν Βασιλέων τῆς Βιθυνίας, ἀλλὰ
 καὶ τῶν Τέρμων, πρὸ τῆς ναὶ κυριεύσασσι τῆς Ἀδελανπό-
 λεως· ἐκυριεύθη ὑπὸ τῷ Ὀρχάνῃ τῷ ἕτε τῷ Ὀσμαντ-
 ζικῷ, ἐν ἔτει σχεδὸν 1350., τῷ θρόνῳ ἐν αὐτῇ πλου-
 τὸν πολύν· ἐξ αὐτῆς ἦτον ὁ Ἀσκληπιάδης Ἰατρός, ὅστις
 γέρον ὢν, καὶ ἐκπεσὼν τῆς κλίμακος ἐτελεύτησεν· ὁμοίως
 καὶ ὁ Δίαν, ὅστις διὰ τὴν ἄγλωττίαν, σωμυλίαν, καὶ ἄφρα-
 δίαν, Χρυσόσομος ἐπωνομάθη· ἀπέχει τῷ Κοτυαεῖ τῆς
 Φρυγίας 60· μίλια· ἀναδίδονται ἐν αὐτῇ θερμὰ ὕδατα
 πολλότατα, ὑγιεινὰ, καὶ ὠφελιμώτατα· Ἀγρίλιον, πόλις
 ποτὲ, πρῶτε μίλια ἀφισαμμένη τῆς Νικαίας, τὴν ὁποίαν
 λέγουσι τινὲς ναὶ εἶναι ἡ Τεῖγλια, ἀλλ' αὕτη εἶναι παρα-
 θαλασσία, τὸ δὲ Ἀγρίλιον εἶναι Μεσόγειος· Δαβλεῖς,
 Δαρδατανή, καὶ Ἰελιέπολις, κοινῶς Μπεαζ Ἰσάρ, πόλις
 μεθ' ἑθρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου, ὑπὸ τῶν Σάρδεων Μητροπο-
 λίτου.

λίμνη. τινές θέλουσιν ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ εἶναι τὸσον αὐ-
 γη, ὅσον καὶ ἡ ἕτερα Ἰελιέπολις τῆς μεγάλης Φρυγίας,
 ἡ ὁποία ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου Ἰβλιόγορον λέγεται, ἣτις
 πρότερον ἦτον Κώμη καλεσμένη τῶ Γόρδος, πλησίον τῶ Ὀ-
 λύμπυ, πρὸς τὸ Σίπυλον ὄρος, εἶτα κτισθεῖσα ὑπὸ Κλέω-
 νος τῶ Ἀρχιλήστῃ τῶ ἐξ αὐτῆς χηματίσαντος, ὠνομάσθη
 παρ' αὐτῶ Ἰελιέπολις. παρὰ ταύτας, τινές θέλουσιν ἀκρόμη
 εἰς τὴν Βιθυνίαν, καὶ τὴν Ἀπολωνίαν, ἣτις καὶ Ἀπολω-
 νιάς λέγεται, καὶ κοινῶς Ἀπολωνιάδα, ἡ ὁποία ὑπὸ τῶ
 Πτολεμαίου Ἀπολωνία πρὸς τῶ Ρυδάκῳ ποταμῷ καλεῖ-
 ται, μεταξύ τῶ Δαγέτων ἕσα, καὶ τῆς Τραϊανπόλεως,
 τῶ πόλεων τῆς μεγάλης Φρυγίας. αὐτὴ κεῖται εἰς τὸ σύ-
 νορον τῆς Μυσίας, ἢ τῆς Φρυγίας κατὰ τὴν ἄκρην τῆς
 Ἀπολωνιάτιδος Λίμνης, ἔχουσα ποτὴ καὶ θρόνον Ἐπισκό-
 πης, ὑπὸ τὴν Νικομηδείας Μητροπολίτην. Ἡ δὲ Ἀπολ-
 λωνιάτις Λίμνη γυρίζει περίπευ τῶ 100. μιλίων, καὶ ἐν
 αὐτῇ εἶναι δύο Νησῖα, καὶ ἕτερα σμικρότερα τέτων περὶτε.
 ἐκεῖ ὅπερ ἐξέρχεται ἐξ αὐτῆς ὁ Ρυδάκος ποτὸ εἶναι τὸ
 Λωπάδιον, πόλις ποτὴ, ὅπερ εἶναι γέφυρα μεγάλη. καὶ
 κάτωθεν τῶ Λωπαδίου κεῖται τὸ Μιχαλίκιον, περὶ τῶ ὁ-
 ποίῃ εἴρηται ἀνωτέρω. τῆς Βιθυνίας προσέτι γράφεται εἰς
 τὴν Ὠνοριάδα, καὶ ἡ Ἀδελιανέπολις, κοινῶς λεγομένη Βολ-
 λί. ὁμοίως καὶ τὸ Πρυσιακόν, καὶ ἄλλαι.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ'.

Περὶ τῆς ἰδίας Ἀσίας, ἢτοι τῆς Ἐλλάσσονος.

1. Μετὰ τὴν Ἐπαρχίαν τῶ Πόντε καὶ Βιθυνίας, ἀ-
 ζολεσθεῖ ἡ ἐλλάσων Ἀσία, ἣτις καὶ ἰδίως Ἀσία λέγε-
 ται, Σατραπία μεγάλη ἕσα, ἡ ὁποία ἀποτερματίζεται
 ἀπὸ τῶ βορέως ὑπὸ τῶ Πόντε, καὶ τῆς Βιθυνίας, καὶ ὑπὸ
 εὐός μέρος τῆς Προποντίδος. ἀπὸ δυσμῶν, ὑπὸ τῶ ἑτέρου
 μέρος τῆς Προποντίδος, καὶ τῶ Ἑλλησπόντε, τῶ Αἰγαίῳ Πε-
 λά-

λάγος, τῆ Ἰκαρία, καὶ τῆ Μυρτώα. ὑπὸ μεσημβρίας, ὑπὸ μέρος τῆς Λυκίας, καὶ τῆς Παμφυλίας, καὶ ὑπὸ τῆ Ροδία Πελάγος, καὶ ἀπ' Ἀνατολῶν, ὑπὸ τῆ λοιπῆ μέρος τῆς Παμφυλίας, καὶ Λυκίας, καὶ ὑπὸ τῆς Γαλατίας.

2. Διαιρεῖται αὕτη ἡ ἰδίως Ἀσία εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας, οἷον εἰς τὴν Φρυγίαν, Μοσίαν, Λυδίαν, Καρίαν, Αἰολίδα, Ἰωνίαν, καὶ Δωεῖδα. ταυτῶν δὲ διαιρεῖται κατὰ τινὰς, εἰς τρία μέρη, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα. Κιουταί, Σάρκεμ, καὶ Γερμιαί. περὶς τέτοις ἴσθμον, ὅτι ὑπὸ τῶν ἐκβολῶν τῆ Ρυυδακῆ ποταμοῦ ἢ ὑπὸ τῆς Καζίκης, καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον ποταμ. τόπων, μέχρι Ἀβύδος, ἅπασα ἡ ἐκτεταμένη παραλία, εἶναι τῆς Προποντίδος. ὑπὸ δὲ Ἀβύδος, μέχρι τῆς Δεκτῆ Ἀκρωτείας, ἢ τοὶ τῆς Μπαμπὰ Μπερνέ, εἶναι τὰ περὶ Ἴλιον, καὶ Τονέδον, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, τὴν Τρωάδα, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ποτὲ πάλαις ἀκασαί. ἐπάνωθεν τῶν κείται ἡ Ἰδη τὸ ὄρος, τὸ ὁποῖον φθάνει μέχρι τῆς Δεκτῆ Ἀκρωτείας. ἀπ' αὐτῆ δὲ μέχρι τῆς Καίης ποταμοῦ, καὶ τῶν Καρῶν, εἶναι τὰ περὶ Ἄσσον, καὶ Ἀδραμύττιον, καὶ Ἀταρνέα, καὶ Πιτάνλυ, καὶ τὸν Ἐλαιατικὸν Κόλπον, ἀντικρὺ τῶν ὁποίων κείται ἡ Μητλιωὴ νῆσος. κἀντεῦθεν μέχρι τῆς Ἐρμῆ ποταμοῦ, καὶ Φωκαίας, εἶναι ἡ Αἰολίς, καὶ τὰ περὶ Κύμλυ. εἶτα ἀρχεται ἡ Ἰωνία. ἐγγὺς τοῦ Δεκτῆ Ἀκρωτείας τίθησιν ὁ Αἰνείας Σίλβιος τὸ Ἀλύσιον Πεδίον, καὶ τὰς Τραγίσκας ἄλας, τὰς ὁποίας λέγει νὰ πῆζουσιν ἀφ' ἑαυτῶν, ἐκ τῶν ἐπείων ἀέρων.

3. Αὕτη ἡ Σατραπία ἐσάθη τὸ πάλαι διασημοτάτη, καὶ πολυφύλλητος εἰς τὰς Συγγραφείας, διὰ τὰς λαμφοτάτας πόλεις, ὅπῃ εἶχε, διὰ τὰ ὑψηλότετα αὐτῆς ὄρη, διὰ τὰς περιφόμενους ποταμούς, καὶ τὰ ἀξιώτατα ἔθνη αὐτῆς, καὶ τὰ ἔθνη. Περὶ τῶν Ἐπαρχιῶν λοιπὸν αὐτῆς ἐφεξῆς λέγομεν, φυλάττοντες τὰ ὅσα ἐκάσῃς, με ὅλον ὅπῃ εἶται τὸν συνεχυμένα, ὡσεὶ χαλεπὸν καὶ τὸν Στράβωνα, δια-
εἶσαι

είσαι τὰς ὄρες τῆς Βιθυνῶν, τῶν Μυσῶν, καὶ Φρυγῶν,
καὶ τὰ ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περί τῆς Μυσίας.

1. **Μ**ετὰ τῷ Βιθυνίᾳ ἔπεται ἡ Μυσία, ἡ ὅποια
διαιρεῖται εἰς μείζονα, καὶ ἐλάσσονα· καὶ ἡ μὲν ἐλάσσων ἐκ-
τείνεται κατὰ τὸν Ἑλλησποντον, μεταξύ τῆς Βιθυνίας, καὶ
τῆς Φρυγίας, ἔχουσα ἀπὸ Βορέως τὴν Προποντίδα, καὶ
πρὸς Νότον τὴν Τρωάδα· ἡ δὲ μείζων Μυσία εἶναι Ἀ-
νατολικωτέρα, μεταξύ τῆς ἐλλάσσοнос Ἀσίας πρὸς Δυσ-
μας, τῆς Βιθυνίας πρὸς Βορέαν, τῆς μεγάλης Φρυγίας
πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ τῆς Αἰγαίας Πελάγους πρὸς Μεσημ-
βείαν. Ἡ μείζων καλεῖται ὑπὸ τῶν Γαλιῶν Ἑλλησποντι-
κὴ, ἡ δὲ ἐλάσσων ὑπὸ τῶν Στράβωνος, Ὀλυμπικὴ, ἀπὸ
τῆς Ὀλύμπου ὄρες.

2. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς ἐλλάσσοнос Μυσίας, εἰσερ-
χόμενοι εἰς τὴν Προποντίδα εἶναι ἔτσι· ὁ Ῥυδακός, ὁ
Σις καὶ Λύκος, καὶ ὑπὸ τῶν Τέρκων λέγεται Οὐλκβάτ.
Ἐξέρχεται ἐκ τῆς Ἀρτυνίας Λίμνης τῆς πρὸς τῇ Ὀλύμ-
πῳ, καὶ μεταξύ τῶν Ἀσκαίῳ ποταμ. καὶ τῆς Κυζίκου εἰ-
σέρχεται εἰς τὴν Προποντίδα. εἰς ἑτέρον τὸν ποταμὸν λέ-
γει ὁ Μέλας ναὶ γεννῶνται ὄφεις τὸσον μεγάλοι, καὶ δρα-
σικοὶ, ὥστε ναὶ ἀρπάζωσι ταχέως τὰ ἰπτάμενα πελῖα, καὶ
ναὶ τὰ καταπίνωσιν. ὁ Αἴσηπος, ὅστις κοινῶς Σπίγα λέ-
γεται, ἔχει τὰς πηγὰς ἐκ τῆς Ἰδης τῆς ὄρες, καὶ τρέχει
εἰς τὴν Προποντίδα πλησίον τῆς Κυζίκου. ὁ Γραῖκος ἐκ
τῆς αὐτῆς ὄρες ἐξερχόμενος, καὶ διὰ τῶν Ἀδρασειῶν Πεδίων
κρημνῶδει δρόμῳ περιφερόμενος, μεταξύ τῆς Παείῳ καὶ τῆς
Δαμφάκου εἰς τὴν Προποντίδα εἰσέρχεται, ἔσμακρὰν τῆς
Χωείῳ, ὅπῃ κοινῶς λέγεται Καμάρες. εἰς αὐτὸν τὸν τό-
πον ἦτον ποτὲ ἡ Σιδυκὴ πόλις, περὶ ἧς ἐρίπειον. ὁ τῆ-

πος ἕτος ἐκαλεῖτο Ἀδράσειος ὑποῖ Ἀδράς τῆ Βασιλέως, ὅσις πρῶτον Νεμέσεως Ἱερὸν ἰδρύσατο. ὁ Σιμόεις, ἐκ τῆς Ἰδης τῆ ὄρεος καὶ αὐτὸς ἐξερχόμενος, καὶ λιμνάζων ἐ σμακρὰν τῆ Σιγεία Ἀκρωτεία, εἰς τὸν Ἑλλησπόντον τελουταῖον εἰσέρχεται. Λέγουσιν οἱ Ποιηταί, ὅτι εἰς τὰς ὄχθας τῆ τῆ ποταμῆ, συωμίλησεν ὁ Ἀγχίσης μετὶ τῷ Ἀφροδίτῃ, εἰς ᾧ ἐγενήθη ὁ Αἰνείας. ὁμοίως ἐπιτετα καὶ ὁ Σκάμανδρος ποταμ. ἐκ τῆς Ἰδης καὶ αὐτὸς ἐξερχόμενος, καὶ ἐ πολὺ σμακρὰν τῆ Σιγεία ἄκρῃ, εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος εἰσέρχεται. ἕτος ὁ ποταμ. ἐσφεν ἐκ τῆ στρατεύματος τῆ Ξέρξης, καθὼς καὶ ὁ Μέλας ποταμ. εἰς τῷ Θράκυ, καὶ ὁ Εἰλιασὸς εἰς τῷ Ἀττικῷ. ὁ Σκάμανδρος ποταμ. πρῶτον ἐκαλεῖτο Ξείθος, καὶ πᾶσιν ἕτος, ὅσον καὶ ὁ Σιμόεις εἶναι μάλλον μείζονες κατὰ τῷ φήμῳ, ἢ κατὰ τῷ φῶσιν, ὡσὰν ὅπῃ τὸ θέρους ξηραίνονται. ἕτοι πρὸ τῷ ἐκβολῶν σμίγουνται, καὶ λιμνάζουσι, καὶ εἰς τὸ σῶμα αὐτῶν εἶναι ὁ Διμῶ τῷ Ἀχαιῶν. τὸ Πεδίον, ἢτοι ὁ τόπος, ὅπῃ παρεμπίπτει μεταξύ τῆ Σιμόεντος, καὶ τῆ Σκαμανδρος, Σκαμανδέιον λέγεται.

3. Ὅρος ὀνομασθὲν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι ἢ Ἰδη, περὶφημον μετὸν ἔρωτα τῆ Πάριδος καὶ τῆς Οἰνώνης, καὶ μετὶ τῷ κείσιν αὐτῆ καλεῖται καὶ Ἰδα δωρικῶς, καὶ Πολυπήδακος, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐκεῖθεν ἐξερχομένων ὑδάτων. ἢ κορυφὴ αὐτῆ τῆ ὄρεος (τὸ ὁποῖον εἶναι ὑψηλότετον τῆς λοιπῶν τῆ Ἑλλησπόντε) καλεῖται Γάργαρος. εἶναι καὶ Λόφος τις τῆς Ἰδης, Κότυλος λεγόμενος, 20. στάδια ξέμκρῃ τῆς Σκήψεως. τὰ ἄκρα τῆς Ἰδης τέσσαρα μετρῶνται, Λεκπὴν, Γάργαρον, Πέργαμον, καὶ Φαλάκρα. ἐκλήθη τὸ Φαλάκρα, ὅτι ἔσωντας καὶ ναὶ ἐκοφαν τὰ ξύλα διὰ τῷ κατασκόβῳ τῆς πλοίων τῆ Ἀλεξάνδρου, ἐφιλάθη. ἀπὸ αὐτῆς τῆς Ἰδης καλεῖται καὶ ὁ τῆς Τρωάδος Κόλπος Ἰδαῖος. τὸ τὸ ὄρος ὑπότινων Γεωγράφων προσγράφεται εἰς τῷ Φρυγίαν, ὑπὸ ἄλλων δὲ εἰς τῷ ἐλλάσωνα Μυσίαν.

καθὼς κὶ εἰς τὴν μείζονα θέττει τὸν Ὀλυμπον, ὃ ὁποῖος κύκλω δὲν συνοικεῖται, καθὼς λέγει ὁ Στράβων, ἐν δὲ ταῖς κορυφαῖς, ἔχει δρυμὰς ἄξαισίους, εἰς τὸπαις φυσικὰ ὄχυρὰς, ὄπιπιδεῖς διὰ κλέπτας, κὶ τυραννικὰς, οἳ τινες δύνανται ἐκεῖ νὰ σαθεῖσιν εἰς φύλαξιν πολὺν καιρὸν, ὅτι λογιῆς ἦτον Κλέων ὁ Ἀρχιλησιῆς εἰς τὸν καιρὸν τῆς Στράβωνος. ὁμοίως κὶ τὸν Κύμωνα τὸ ὄρος, ἦτοι τὸ Κύμαιον, κὶ τὰ ἔξῃς.

4. Πόλεις τῆς ἐλάσσοις Μυσίας παραθαλάσσιαι εἶναι αὗται. Κυζίκος, λεγομένη ὑπὸ τῶν Τέρκων Καπίδαγ. ἐκλήθη ἀπὸ Κυζίκου ὑπὸ τῆς Θεταλῆς Αἰνέως, καὶ Αἰήτης τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐσώρας, κτιθεῖσα μετὰ τὴν Ῥώμην ἔτη 707. ὁμῶς μετὰ τὴν Μίλητον, πρὸς τὰς Ἐκβολὰς τῆς Αἰσῆπε ποταμῆς τὸ πρότερον αὕτη ἦτον εἴσοσ, κὶ ὕστερον ὑπὸ τῆς Ἀλεξαύδρου ἔγινε Χερσονήσος, πόλις τοπάλαι ἄξαιρετος κατὰ τὸ μέγεθος, κὶ τὸ κάλλος, καὶ εἰς ἄλλα προτερήματα διάσημος, κὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐνομίαν, τὴν ὁποῖαν ἐπαιεῖ ὁ Ἀρσειδης εἰς τὸν Πανηγ. λόγον. αὕτη εἰς τὸν καιρὸν Ἀντωνίου Εὐσεβῆς κὶ Αὐτοκράτορος, κατεκρημίσθη ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων, ὁμῶς κὶ μετὰ ἄλλας πόλεις τῆς Βιθυνίας. ὁμοίως κὶ ὁ θαυμασίος Ναὸς αὐτῆς, τῆς ὁποῖας οἱ κίονες ἦσαν τετραόργιοι τὸ πάχος, τὸ δὲ ὕψος 50. πήχεων, ἕκαστος πέτρας μιᾶς κατὰ τὸν Ξιφιλίνον. πανυῶ ὀλοτελῶς ἐξέπεσε τῆς ἀρχαίας λαμπρότητος, σώζεται ὅμως ὁ θρόνος τῆς Μητροπολίτεως. ἔχει Πηγὴν, ἢ ἐποῖα τοπάλαι ἐκαλεῖτο τῆς Ἐρωτος, καὶ ἑτέρα Πηγὴ περὶ αὐτὴν εἶναι, Ἀρτακία λεγομένη. ὁ λιμὴν ταύτης, Παύορμος ὀνομάζεται. τὸ ὄρος, ὁποῦ εἶναι πλησίον τῆς Κυζίκου, Ἀρκτον καλεῖται, ὅτι εἰς αὐτὸ μετεβλήθησαν αἱ τροφοὶ τῆς Διὸς, διατρέψασαι ἐκεῖ, εἰς Ἀρκτας. ὑπέρεται δὲ ταύτης κὶ ἄλλο ὄρος Δίνδιμον καλέμενον, ἱερὸν τῆς Ῥέας, τὸ ὁποῖον εἶναι μοιοφυές, ἦτοι εἶνα Λάφον ἔχει μόρον. περὶ τὴν Κυζίκον εἶναι κὶ τὸπαις Ἀρτακία,